१४ सर्गः खेर्जिः ऋकारस्य झभखथेत्यादिना अत्वं ग्रहस्वपाद्योरिति प्रकृतेर्जिः अक्षताइति क्षणक्षिणदुञ्वधे क्ते वनतनाद्यनिमामिति नलोपः। त्वग्वेधाद्रुधिरस्रावादन्तरव्यथनादपि। संज्ञां न लभते यस्तु गजोगम्भीरवेद्यसौ। एषां हस्तिनां मदोववृधे शुशुभे च वृधङ्वृद्धौ शुभल्लङ्दीप्तौ मत्तैर्गजैर्हृष्टैः पुप्लुवे वेगेन गतं प्लुङ् सर्पणे भावे रूपं॥ १३॥

मृगाः प्रदक्षिणं सस्रुः शिवाः सम्यग्ववाशिरे।
अवामैः पुस्फुरे देहैः प्रसेदे चित्तवृत्तिभिः॥ १४॥

ज०भ० मृगाइत्यादि। एवं संनह्य चलतां मृगाः दक्षिणपार्श्वेन गताः सम्यग्ववाशिरे वामपार्श्वस्थाः शिवाः शब्दितवत्यइत्यर्थः वाशृ शब्दे अवामैर्दक्षिणैर्देहैर्भुजादिभिः पुस्फुरे स्फुरितं भावेलिट् चित्तवृत्तिभिर्म्मनोवृत्तिभिः प्रेसेदे प्रसन्नं पूर्व्ववत्सदेर्भावे लिट् ॥ १४॥

भ० मृगाइत्यादि। मृगाः प्रदक्षिणं सस्रुर्गमनञ्चक्रुः सृगतौ शिवाः शृगालाः सम्यग्वामपार्श्वस्थाः सत्योववासिरे शब्दञ्चक्रुः वासृशब्दे वाशृङपीति अपिशब्दात् शब्दे शिवाशब्दः पुंशृगालेऽपि स्त्रीलिङ्गएव अवामैर्दक्षिणैर्देहैर्भुजादिभिः पुस्फुरे स्फुरितं चित्तवृत्तिभिरपि प्रसेदे प्रसन्नं स्फुरशिस्फूर्त्तौ चले षद्लृजौविषादे शरणेगतौ प्रपूर्व्वः प्रसन्नतामाह भावेरूपद्वयं॥ १४॥